

[Trafikministeren]

ningsdele/bygninger tilfalder Københavns Lufthavsvæsen til ejendom efter en årrække.

Det kan i denne forbindelse også nævnes, at det ved udbygningsloven for Københavns Lufthavn er forudsat, at en række lufthavnsanlæg, der alene anvendes af brugere (selskaber), der opererer på lufthavnen, som hidtil opføres og finansieres af disse. Dette gælder eksempelvis hangar 5, der er opført af SAS, og Sterling Airways' nye hangar, idet de nævnte selskaber dog naturligvis betaler Københavns Lufthavsvæsen leje af det areal, hvorpå bygningerne er beliggende. Tilsvarende vil gælde med hensyn til SAS Service Partners forestående opførelse af et nyt flykøkken i lufthavnens østområde og opførelsen sammesteds af to luftgodsstationer.

Jeg kan også nævne, at Statens Luftfartsvæsen for nylig har indgået aftale med Maersk Air om, at dette selskab i sin egenskab af bruger selv forestår, finansierer og styrer en mindre ombygning af terminalen på Odense Lufthavn.

Endelig kan jeg oplyse, at Vejdirektoratet i vid udstrækning anvender egentlig sponsorfinansiering inden for en del af sine publikationer. Disse er helt eller delvis reklamefinansierede, eventuelt suppleret med brugerbetaling. Aktiviteterne udføres efter reglerne om indtægtsdækket virksomhed. For øjeblikket overvejes, om det eventuelt kan være hensigtsmæssigt at søge opnået sponsorindtægter i forbindelse med driften af rastepladser.

Spm. nr. S 1200

Til *energiministeren* (5/9 89) af:

Behnke (FP):

»Med hvilken begrundelse søger man fortsat at få russisk gas i bytte ved eksport af danske produkter til Sovjet?«

Begrundelse

Når vi som nation skal acceptere at få varer eller tjenesteydelser i bytte for eksport af danske varer eller tjenesteydelser, må det vel foretrækkes, at vi får leveret emner, som vi ellers skulle have købt andetsteds.

Ved at få gas leveret fra Sovjet i bytte for F. L. Smidths produkter får vi reelt leveret en vare inden for et område, hvor vi er mere end selvforsynende. Derved er der tale om ren tilsætning – set samfundsøkonomisk.

Spørgeren ønsker derfor oplyst, hvorfor der fortsat forhandles om 1–2 mia. m³ gas fra So-

vjet, når DUC kan levere al den gas, vi ønsker, fra egne felter i Nordsøen.

Svar (11/9 89):

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Dansk Olie og Naturgas A/S, der har oplyst følgende:

»Dansk Naturgas A/S indgik i december 1988 en hensigtserklæring (Letter of Intent) med det sovjetiske naturgasselskab Sojuzgas-export og det vesttyske naturgasselskab Ruhrgas om leverancer af 1 mia. m³ sovjetisk naturgas til Danmark. Det indgik i hensigtserklæringen, at F. L. Smidth skulle opnå leverancer af cementproduktionsudstyr til Sovjet for et beløb svarende til den valutaindtægt, Sovjet ville opnå ved gasleverancerne.

I løbet af 1989 har parterne forhandlet om en udmøntning af hensigtserklæringen. Disse forhandlinger er endnu ikke afsluttet, men der forventes en afklaring i løbet af kort tid.«

Jeg kan henholde mig til ovenstående.

Spm. nr. S 1201

Til *energiministeren* (5/9 89) af:

Behnke (FP):

»Finder ministeren, at de pristilbud, Naturgas Syd i øjeblikket giver nye kunder, ligger inden for det løfte, Naturgas Syd afgav den 27. april 1989 om, at forårets gratiskampagne blot var et engangstilbud?«

Begrundelse

I bl.a. Jyllands-Posten fra den 27. april d.å. kunne man læse, at informationschef Carsten Hansen fra Naturgas Syd lovede, at det kun var et engangstilbud, når man i foråret 1989 fik 3.000 nye kunder ved at lave gasinstallationerne gratis.

Det blev ved den lejlighed oplyst, at de reelle installationsomkostninger ligger mellem 15.000 og 25.000 kr. I øjeblikket tilbydes kunderne at få naturgas for beløb helt ned til 1.900 kr.

Efter spørgerens opfattelse er 1.900 kr. – set i forhold til den reelle omkostning – det samme som fortsat at give folk gratis installation.

Svar (11/9 89):

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen):